

Forslag

til

Lov om afsætning af danske landbrugsvarer m. m.

Fremsat den 21. maj 1969 af *landbrugsministeren*.

§ 1. Landbrugsministeren kan efter indstilling af vedkommende eksportudvalg, jfr. § 3, stk. 1, subsidiært vedkommende branche, jfr. § 3, stk. 2, og efter forhandling med det i stk. 2 nævnte udvalg påbyde, at afsætning af danske landbrugsvarer kun må finde sted under iagttagelse af de forskrifter, han måtte fastsætte.

Stk. 2. Det i stk. 1 nævnte udvalg skal bestå af en af ministeren valgt formand samt af 10 medlemmer, hvoraf De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger hver vælger 2 medlemmer med stedfortrædere og Centralforeningen af „Tolvmandsforeninger“ og større Landbrugere i Danmark, Landbrugsrådet, Andelsudvalget, Grosserer-Societetets Komité, Provinshandelskammeret og Industrirådet hver vælger 1 medlem med stedfortræder. Efter ønske af den pågældende organisation kan der tilkaldes en repræsentant for henholdsvis vedkommende af landbruget oprettede eksportudvalg (salgsforening) og for vedkommende brancheforening inden for handel eller industri.

§ 2. Den i § 1 nævnte bemyndigelse omfatter ret til

at fastsætte, at eksportører af danske landbrugsvarer skal overholde de af landbrugsministeren for udførsel til det pågældende marked fastsatte vilkår, herunder at eksportøren for opnåelse af autorisation skal stille sikkerhed, og at eksport til lande eller lokale markedsområder, hvor ministeren af hensyn til afsætningsforholdene i særlige tilfælde

skønner det hensigtsmæssigt, skal foregå gennem et centralt eksportorgan, samt at lade opkræve afgifter ved udførsel af danske landbrugsvarer og afgifter ved salg i øvrigt af tilsvarende landbrugsvarer. Der vil dog ikke kunne opkræves en højere afgift ved sådant salg end den gennemsnitlige afgift ved salg til eksport.

§ 3. De gennem afgifterne i medfør af § 2 tilvejebragte beløb skal med den i stk. 4 nævnte undtagelse for hver enkelt varegruppe indgå i en fond sorterende under vedkommende eksportudvalg, hvori repræsentanter for landbrug og handel deltager. Fondens midler kan med tilslutning af landbrugsministeren efter forhandling med det i § 1 nævnte udvalg anvendes til kvalitets- og afsætningsfremmende foranstaltninger inden for den pågældende varegruppe.

Stk. 2. Inden for områder, hvor der ikke består eksportudvalg fælles for landbrug og handel, indgår de gennem afgifterne tilvejebragte beløb for hver enkelt varegruppe i en fond sorterende under et særligt udvalg sammensat af repræsentanter for Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger samt de pågældende brancheforeninger.

Stk. 3. Fra de i stk. 1 omhandlede fonds skal indbetales af ministeren godkendte beløb til en særlig fond, hvis midler med tilslutning af ministeren efter forhandling som i stk. 1 anført kan anvendes til foranstaltninger, der tjener til fremme af dansk landbrugseksport i almindelighed.

Stk. 4. Beløb tilvejebragt ved eksportafgifter, der opkræves i medfør af § 2 med det formål at sikre overholdelse af en mindsteprisordning i importlandet, indgår i den i § 7, stk. 2, omhandlede dispositionsfond.

Stk. 5. Midler, der ved udløbet af lov nr. 256 af 9. juni 1967 om afsætning af danske landbrugsvarer m. m. forefindes i de i lovens § 3 omhandlede fonds, overføres til de i stk. 1 og 3 omhandlede tilsvarende fonds.

Stk. 6. Ved ophævelse af de i stk. 1 og 3 omhandlede fonds skal midlerne i disse med ministerens tilslutning efter forhandling med Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger, De samvirkende danske Husmandsforeninger og vedkommende branche anvendes til foranstaltninger, der tjener til fremme af produktion og afsætning af danske landbrugsvarer.

§ 4. Uanset bestemmelserne i § 2 kan der for flæsk, okse- og kalvekød, fjerkrækød og æg opkræves afgifter med det formål for øje at opretholde de hjemmemarkedspriser, der er godkendt i henhold til § 4, stk. 1, i lov af 9. juni 1967 om afsætning af danske landbrugsvarer m. m.

Stk. 2. Hjemmemarkedsprisen for fjerkrækød nedsættes fra den 1. januar 1970 med 1 kr. 20 øre pr. kg fjerkræ i opskåret (grydeklar) stand. Hjemmemarkedsprisen for æg nedsættes fra den 1. januar 1970 med 20 øre pr. kg. Hjemmemarkedsprisen for okse- og kalvekød forhøjes fra den 1. januar 1970 med 36 øre pr. kg.

Stk. 3. Afgifter i henhold til stk. 1 og 2 kan uden forhandling med det i § 1, stk. 2, omhandlede udvalg pålægges af landbrugsministeren efter indstilling fra Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger.

Stk. 4. De i stk. 1 anførte priser kan ændres ved væsentlige forskydninger i de økonomiske vilkår for produktionen af de omhandlede varer. Ændringer af priserne godkendes af monopoltilsynet efter indstilling fra de i stk. 3 nævnte organisationer. Bestemmelserne i § 18 i lov om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger finder anvendelse på monopoltilsynets afgørelser efter denne paragraf.

Stk. 5. Såfremt den gennemsnitlige eksportpris for én eller flere af de omhandlede

varer er højere end de i stk. 1, jfr. stk. 4, fastsatte priser, skal landbruget være berettiget til at opnå denne pris.

Stk. 6. Uanset bestemmelserne i § 2 kan der ved slagtning af svin opkræves en afgift med det formål for øje at forhøje hjemmemarkedsprisen for flæsk med indtil 50 øre pr. kg i gennemsnit i lovens gyldighedsperiode ud over den prisforhøjelse, der er hjemlet i stk. 1. Afgiften kan pålægges af ministeren efter indstilling fra Eksportsvin- og slagteriernes Salgsforening uden forhandling med det i § 1, stk. 2, omhandlede udvalg.

Stk. 7. Ministeren kan fastsætte forskrifter om fritagelse for erlæggelse af afgifter i henhold til stk. 1 og 6 ved producenters slagtning af svin på egen ejendom, hvorved forstås en af producenten ejet, lejet (forpagtet) eller bestyret ejendom, på hvilken producenten selv eller — for så vidt han er ejer af ejendommen — en af ham antaget bestyrer har bopæl og husholdning. Det er en betingelse for afgiftsfritagelse, at det pågældende svin siden fødslen eller i mere end de sidste tre måneder har været på den pågældende producents ejendom, og at kødkroppen udelukkende anvendes i producentens egen husholdning på ejendommen eller i anden producenten tilhørende husholdning. Det er dog tilladt en producent at overdrage kødet uden vederlag af nogen art. Under producentslagtning af svin henregnes slagtning, som aftægtsnydere, fodermestre og bortforpagtere lader foretage af svin, der er produceret på den pågældende ejendom, og som af producenten leveres dem som et led i aftægts-, arbejds- eller forpagtningskontrakten, for så vidt slagtningen foretages enten på den slagteberettigedes bopæl eller på den ejendom, hvor svinet er produceret.

Stk. 8. Ministeren kan endvidere fastsætte forskrifter om fritagelse for erlæggelse af afgifter i henhold til stk. 1 ved producenters salg af slagtet fjerkræ og æg på produktionsstedet. Producenterne må ikke ved annoncering, skiltning eller på anden måde reklamere for sådant salg.

Stk. 9. Afgiftsbeløb tilvejebragt i medfør af stk. 1 og 6 indgår ikke i de i § 3 omhandlede fonds, men anvendes — bortset fra afgifter af svin og produkter heraf — til fordel for producenterne inden for de enkelte produktionsområder i form af afregnings-

tillæg eller på anden efter indstilling fra de i stk. 3 nævnte organisationer fastsat måde. Afgiftsbeløb tilvejebragt ved salg af svin og produkter heraf anvendes af Eksportsvineslagteriernes Salgsforening til prisudligning og markedspleje med sigte på stabilisering eller forbedring af producentpriserne.

Stk. 10. Udgifter i forbindelse med opkrævning af afgifter, der har til formål at forhøje hjemmemarkedsprisen, afholdes af de gennem afgifterne tilvejebragte beløb.

§ 5. Uanset bestemmelserne i § 2 kan der pålignes mælkeproducenterne en afgift på indtil 2 øre pr. kg af al sødmælk, der af mejerier, mælkekondenseringsfabrikker og lignende virksomheder indvejes direkte fra mælkeproducenter, og/eller en afgift på mælk eller smørfedt, der anvendes til fremstilling af smør, ost eller mælkekonserves, på indtil 50 øre pr. kg smørfedt. Der kan dog højst opkræves 15 mill. kr. på hver af de nævnte 2 områder i løbet af et år. Afgiften kan uden forhandling med det i § 1, stk. 2, omhandlede udvalg pålægges af ministeren efter indstilling af et af De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation nedsat udvalg bestående af 6 medlemmer, hvoraf fællesorganisationen, Danske Konsummælke-mejeriers Fællesrepræsentation og Foreningen af Danmarks Privatmejerier hver vælger 2. De nævnte afgiftsbeløb anvendes af De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation efter fradrag af administrationsomkostninger til prisudligning og markedspleje med sigte på stabilisering eller forbedring af producentpriserne for mælk, men de regler, hvorefter anvendelsen sker, skal være tiltrådt af sidstnævnte udvalg. Optrævede afgifter kan kun anvendes inden for det område, hvor opkrævning har fundet sted.

§ 6. Afgifter i henhold til §§ 2, 4 og 5 kan i tilfælde af manglende betaling indrives ved udpantning.

§ 7. Landbrugsministeren kan af statskassens midler anvende 300 mill. kr. årlig som kontant støtte til landbruget. Beløbet udbetales til landbrugerne på grundlag af mælkeproduktionen, dog med undtagelse af et beløb på indtil 5 mill. kr. årlig, der kan anvendes til rationalisering af kontrolforeringsarbejdet. De nærmere regler for be-

regning og udbetaling af tilskud til landbrugere og kontrolforeninger fastsættes af ministeren efter forhandling med Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger.

Stk. 2. Til landbrugets dispositionsfond kan ministeren i hvert finansår udbetale et beløb på 432 mill. kr. I fonden indgår endvidere de beløb, der ved udløbet af lov nr. 256 af 9. juni 1967 om afsætning af danske landbrugsvarer m. m. måtte være ubrugt af de i nævnte lovs § 7, stk. 2 og 3, omhandlede beløb, samt beløb af tidligere meddelte bevillinger, som måtte blive frigjort. Beløb, der ikke kommer til anvendelse i et finansår, overføres til det følgende. Fondens midler anvendes til iværksættelse af foranstaltninger til fremme af afsætningen af danske landbrugsprodukter og en hensigtsmæssig produktionstilpasning. Administrationen af fonden forestås af Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger, De samvirkende danske Husmandsforeninger samt Handelens og Industriens Fælleseksportråd, men dispositionerne skal ske efter retningslinjer, der er godkendt af ministeren. Indtil de nævnte retningslinjer er godkendt, kan dispositionsfonden i uopsættelige tilfælde disponere over fondens midler efter de hidtidige retningslinjer. Det påhviler fondens ledelse at påse, at fondens midler anvendes på den for hele landbruget eller en enkelt branche mest fordelagtige måde, og den enkelte foranstaltning kan ikke hindres af enkeltvirksomheders særinteresser. Regnskab over dispositionsfonden revideres af 2. revisionsdepartement.

Stk. 3. Ministeren kan endvidere årlig af statskassen overføre et beløb på 10 mill. kr. til en fond, hvis midler kan anvendes til gennemførelse af mejerirationalisering efter indstilling fra De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation.

Stk. 4. Ministeren kan ligeledes af statskassen yde et beløb på 50 mill. kr. årlig til nedsættelse af priserne på kunstgødning.

§ 8. Med henblik på fremme af et rationelt markskifte kan landbrugsministeren årlig af statskassen anvende et beløb på indtil 8 mill. kr. som tilskud til dansk rapsfrø, der er høstet det pågældende år og leveret direkte fra avler til forhandler eller

fabrik her i landet inden den påfølgende 1. februar.

Stk. 2. Ministeren fastsætter nærmere bestemmelser for udbetaling af tilskudsbeløb. Han kan bestemme, at udbetaling skal finde sted enten på grundlag af kvantum rapsfrø af 98 pct. renhed, inkl. knækkede frø, og 9 pct. vandindhold eller i forhold til olieindhold konstateret ved analyse af hver enkelt avlers leverancer. Tilskud kan dog i intet år overstige et beløb på 35 øre pr. kg frø af fornævnte standardkvalitet. Eventuelt restbeløb tilføres dispositionsfonden.

Stk. 3. Enhver forhandler eller fabrik, der køber dansk rapsfrø fra avler, skal under ansvar over for denne senest den efter høsten af frøet påfølgende 15. februar foretage indberetning herom efter nærmere af landbrugsministeren fastsatte forskrifter. Indberetningerne kan kræves attesteret af statsautoriseret revisor. Den originale analyseattest skal på begæring forelægges såvel for avler som for offentlig myndighed.

Stk. 4. Rapsfrøleverancer, der ikke er indberettet rettidigt, kan ikke komme i betragtning ved udbetaling af de i stk. 1 nævnte midler. Udbetalingen foretages af landbrugsministeriets korn- og licenskontor direkte til avler snarest efter den for indberetning af leverancerne til nævnte kontor fastsatte termin.

§ 9. Landbrugsministeren træffer de foranstaltninger og udfærdiger de nærmere bestemmelser, der er fornødne til gennemførelse af denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan kræve afgivet alle oplysninger, der er fornødne til gennemførelse af denne lov.

§ 10. Den, der overtræder § 4, stk. 8, 2. punktum, straffes med bøde.

Stk. 2. Den, der ved meddelelse af urigtige eller vildledende oplysninger eller ved fortielse af oplysninger, der er af betydning for sagens afgørelse, opnår eller søger at

opnå undtagelse fra eller tilladelse i henhold til denne lov eller de i medfør af loven givne forskrifter, straffes med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter borgerlig straffelovs §§ 161-163. Det samme gælder den, der handler i strid med de vilkår, under hvilke en sådan undtagelse eller tilladelse er meddelt, eller forsøger herpå.

Stk. 3. Den, der undlader at meddele oplysninger, der er afkrævet ham i medfør af § 9, stk. 2, straffes med bøde.

Stk. 4. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne og forsøg herpå.

Stk. 5. Den, der begår et forhold som omhandlet i stk. 2 eller 4 med forsæt til at unddrage sig eller andre betaling af de i §§ 2, 4 og 5 omhandlede afgifter, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 6. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Stk. 7. Sager efter denne lov behandles som politisager. De i lov om rettens pleje kapitel 68, 69, 71 og 72 omhandlede retsmidler finder anvendelse i samme omfang som i sager, det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge.

§ 11. Loven træder i kraft den 1. juli 1969 med undtagelse af § 7, der træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Bestemmelser udstedt eller opretholdt i medfør af lov nr. 256 af 9. juni 1967 bevarer deres gyldighed, indtil de afløses af eller ophæves ved nye bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, således at overtrædelser behandles efter reglerne i lovens § 10.

Stk. 2. Loven optages til revision i folketingsåret 1969-70.

§ 12. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Dette lovforslag tilsigter at videreføre den lovgivning, der blev indledt i 1958 med henblik på at fremme afsætningen af danske landbrugsvarer, og som indeholder grundlaget for landbrugets støtteordninger samt de bestående hjemmemarkedsordninger og rapsordningen.

Det har ikke været muligt for regeringen at nå til enighed med landbruget om størrelsen af den konstante støtte. Regeringen har i nærværende forslag forhøjet støtten med 105 mill. kr. (udover ca. 7 mill. kr. til unge landmænd). Dette beløb skulle efter regeringens opfattelse ikke blot give landbruget fuld kompensation for dets direkte merudgifter til løn i henhold til de fornyede overenskomster på landbrugsområdet, men desuden give dækning for visse andre omkostningsstigninger.

Herudover har regeringen i støttebeløbet indregnet den devalueringserstatning, som man i begyndelsen af 1968 beregnede, at landbruget havde krav på.

Regeringen vil bede en gruppe eksperter repræsenterende henholdsvis landbruget og regeringen om at undersøge landbrugets forhold og inden årets udgang fremsætte forslag til en mere langsigtet landbrugs politik. Under hensyn hertil foreslås det, at loven skal optages til revision allerede i folketingsåret 1969-70.

Lovforslaget vil ikke medføre øgede administrationsudgifter.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til §§ 1-3.

§§ 1-3 er enslydende med §§ 1-3 i den nugældende lov bortset fra § 3, stk. 5, hvor den nugældende lov er indføjet i stedet for afsætningsloven af 1965.

Til § 4.

Stk. 1-5. Hjemmemarkedsordningerne for flæsk, okse- og kalvekød, fjerkrækød og æg blev indført ved lov nr. 301 af 5. september 1962 om ændring af lov om afsætning af danske landbrugsvarer m. m. Ordningerne blev udformet således, at landbruget i tiden indtil lovens udløb med udgangen af juni 1963 skulle have adgang til ved prisforhøjelser på hjemmemarkedet at opnå en indtægtsforøgelse eksklusive landbrugets eget forbrug på indtil 200 mill. kr. i forhold til driftsåret 1961-62. På dette grundlag beregnede monopoltilsynet hjemmemarkedspriserne, idet gennemsnitspriserne i 1961-62 for hver af de fire varer blev forhøjet med et tillæg, som skulle give landbruget den fastsatte indtægtsfor-

øgelse. Tillægget til 1961-62 priserne blev for alle varerne fastsat til 102 øre pr. kg. Ved de senere toårige forlængelser af ordningerne, der gennemførtes ved lov nr. 97 af 20. marts 1963, lov nr. 236 af 9. juni 1965 og lov nr. 256 af 9. juni 1967, er de således fastsatte priser videreført, idet priserne af monopoltilsynet som fastsat i disse love er reguleret efter omkostningsudviklingen. Ligesom ved den første beregning af priserne er reguleringen foretaget med samme tillæg i øre pr. kg til priserne for hver af varerne. Priserne er senest reguleret i marts 1969, og det samlede tillæg til 1961-62 priserne er nu 192 øre pr. kg.

Priserne i 1961-62 har ikke været et lige gunstigt udgangspunkt for prisfastsættelsen for alle varerne. Desuden har forhøjelserne med samme ørebeløb medført, at varerne med de laveste priser pr. kg — fjerkrækød og æg — er forhøjet relativt mest. Endelig har omkostningsudviklingen ikke været ensartet, og prisforhøjelserne har derfor ikke for de enkelte af varerne svaret til omkostningsstigningerne. Priserne for fjerkrækød og æg er som følge heraf blevet ansat for højt. Til gengæld er priserne for okse- og kalvekød relativt lave, idet udgangspunktet i 1961-62 var ret ugunstigt for disse varer, ligesom mulighederne for effektivitetsforbedringer har været mindre end for de øvrige varers vedkommende. Ved forslaget tilsigtes en mere rimelig ansættelse af priserne gennem nedsættelse af priserne for fjerkrækød og æg og en tilsvarende forhøjelse af prisen for okse- og kalvekød.

Ifølge forslaget skal de i henhold til den nu gældende lov godkendte hjemmemarkedspriser lægges til grund for de kommende ordninger med de i forslaget angivne ændringer. Efter den af monopoltilsynet i marts 1969 godkendte regulering er priserne følgende:

Flæsk.....	5,69 kr. pr. kg
Okse- og kalvekød.....	5,73 - - -
Fjerkrækød.....	5,36 - - -
Æg.....	4,78 - - -

Det bemærkes, at landbrugsorganisationerne har indbragt monopoltilsynets afgørelse om hjemmemarkedspriserne for monopolankenævnet.

Efter forslaget forhøjes hjemmemarkedsprisen for okse- og kalvekød med 36 øre pr. kg, medens hjemmemarkedspriserne for fjerkrækød og æg nedsættes med henholdsvis 1 kr. 20 øre pr. kg fjerkræ i opskåret (grydeklar) stand og 20 øre pr. kg æg. Det bemærkes, at fornævnte hjemmemarkedspris på fjerkrækød på 5 kr. 36 øre pr. kg gælder slagtet

vægt, og at 1 kr. 20 øre pr. kg fjerkræ i opskåret stand svarer til 1 kr. 02 øre pr. kg slagtet vægt, således at fornævnte hjemmemarkedspris for fjerkrækød fra 1. januar 1970 bliver 4 kr. 34 øre.

De foran anførte hjemmemarkedspriser er af monopoltilsynet ansat på et grundlag svarende til foreliggende noteringer o. lign. for afregningspriserne til producenterne. For flæsk er grundlaget landsnoteringen for svin. For okse- og kalvekød svarer prisen til et vejet gennemsnit af Oxexports og kreatursalgsforeningernes noteringer for okser og kalve omregnet til slagtet vægt. For fjerkrækød er prisen ansat svarende til et vejet gennemsnit af Nordjysk Andels-Fjerkræslagteris og Ringsted Andels-Fjerkræslagteris afregningspriser for de forskellige arter og sorteringer af fjerkrækød. Gennemsnitsprisen opgøres årligt efter hjemmemarkedssalgets fordeling på arter og sorteringer. Den ovenfor anførte pris er beregnet ud fra sammensætningen af hjemmemarkedssalget i 1968. Hjemmemarkedsprisen for æg er ansat svarende til Dansk Andels Ægeksports opkøbsnotering. Monopoltilsynet har tilkendegivet, at det som hidtil er en forudsætning for anvendelsen af noteringerne som grundlag for hjemmemarkedspriserne, at noteringerne giver et uændret udtryk for afregningen til producenterne ud fra eksportpriserne. Det er monopoltilsynets hensigt at foretage en nærmere gennemgang af forskellige mere tekniske spørgsmål i forbindelse med det omtalte grundlag for prisfastsættelsen.

For at muliggøre, at ordningernes værdi for landbruget kan opretholdes, skal monopoltilsynet kunne godkende reguleringer af priserne, såfremt der sker væsentlige forskydninger i de økonomiske vilkår for produktionen af varerne. Reguleringen af priserne har hidtil alene taget sigte på at kompensere for stigningerne i produktionsomkostningerne. Men da ordningerne ikke har en helt midlertidig karakter, må det være naturligt tillige at give adgang til en rimelig justering af fortjenst- og forrentningsniveauet, således som det også sker ved monopoltilsynets regulering af hjemmemarkedspriserne for mejeriprodukter og priserne inden for andre erhverv. Ved monopoltilsynets regulering af priserne tænkes anvendt principper, der svarer til de principper, der anvendes ved reguleringer i henhold til monopolloven, således at normalt effektive producenters forhold lægges til grund for vurderingen af ændringerne i omkostninger og avance. Det må anses for hensigtsmæssigt, at beregningerne af prisændringerne foretages for alle varerne under et, og at ændringerne af priserne for de enkelte varer ansættes på dette grundlag under hensyn til sammensætningen af hjemmemarkedsforbruget i 1968. Det

bør tilstræbes, at ændringerne af priserne for de enkelte varer er i bedst mulig overensstemmelse med omkostningsudviklingen for de pågældende varer. Beregningerne bør tage udgangspunkt i forholdene, som de stillede sig ved monopoltilsynets regulering af priserne i marts 1969.

Stk. 6-7. Bestemmelserne svarer til § 4, stk. 2-3, i den nugældende lov.

Stk. 8. Landbrugsrådet, De samvirkende danske landboforeninger og De samvirkende danske husmandsforeninger samt Fjerkræeksport-udvalget har anmodet om, at der indføres forbud mod producenternes annoncering og skiltning med salg af slagtet fjerkræ og æg direkte til forbruger. Et sådant forbud tilsigter at begrænse den efter de nævnte organisationers opfattelse stigende omsætning ved salg direkte fra producent til forbruger.

Stk. 9-10. Bestemmelserne svarer til § 4, stk. 5-6, i den nugældende lov.

Til §§ 5-6.

§§ 5-6 er enslydende med §§ 5-6 i den nugældende lov.

Til § 7.

Stk. 1. Det årlige tilskud til mælkeproduktionen forhøjes med 50 mill. kr. svarende til den devalueringserstatning, der hidtil er ydet til smørproduktionen og fordelt til mælkeproducenterne gennem afregningstallet for smør. Tilskuddet til mælkeproduktionen er hidtil fordelt på den måde, at $\frac{3}{5}$ er ydet som tilskud på fedtenhed, medens $\frac{2}{5}$ er ydet pr. kg indvejet mælk. Det er hensigten at ændre dette forhold, således at $\frac{3}{5}$ af de 250 mill. kr. ydes pr. kg indvejet mælk og resten pr. fedtenhed. De 50 mill. kr., der svarer til devalueringserstatningen, vil som hidtil blive fordelt pr. fedtenhed. Inden for rammerne af det forhøjede tilskud skal der som hidtil ydes støtte til mælkekonserves. Af det samlede beløb kan som hidtil indtil 5 mill. kr. årlig anvendes til rationalisering af kontrolforeningsarbejdet.

Stk. 2. Det af statskassen i finansåret 1968-69 ydede beløb på 200 mill. kr. til dispositionsfonden foreslås forhøjet med de 105 mill. kr., som regeringen tilsigter at forhøje den generelle landbrugsstøtte med. Endvidere forhøjes tilskuddet til dispositionsfonden med et beløb på 127 mill. kr. svarende til den hidtil på årsbasis ydede devalueringserstatning til svineproduktionen. Sidstnævnte beløb skal udbetales løbende direkte til svineproducenterne.

Det er ved tilføjelse i lovteksten tydeliggjort, at anvendelsen af dispositionsfondens midler foruden til iværksættelse af foranstaltninger til fremme af afsætningen af danske landbrugsprodukter også skal tilstræbe en hensigtsmæssig produktionstilpasning,

således som det tilsigtes ved anvendelse af tilskuddet efter stk. 1.

Stk. 3. Det er hensigten kun at overføre midler til fonden, efterhånden som godkendte projekter iværksættes.

Til § 8.

Der er såvel af landbrug som industri fremsat ønske om, at der tilskyndes til en kvalitetsforbedring af den her i landet avlede raps, særlig med hensyn til olieindhold.

Med sigte herpå har landbrugsorganisationerne allerede ved udformningen af lovbestemmelsen om ydelse af tilskud til avl af dansk rapsfrø af høst 1967 og 1968 henstillet, at man snarest gerligt ændrede det hidtil gældende tilskud på basis af vægten af frøet til et tilskud på basis af konstateret olieindhold. 1967-loven fastsatte derfor, at landbrugsministeren kunne bestemme, at udbetaling til avleren af tilskud for så vidt angår raps af høst 1968 kunne ske på grundlag af olieindholdet i de af de enkelte avlere leverede frøpartier.

Der har siden været foretaget undersøgelser med henblik på tilvejebringelse af den sikreste metode til måling af olieindholdet i rapsfrø, men disse undersøgelser er først tilendebragt på så sent et tidspunkt, at afregning af tilskuddet for så vidt angår rapsfrø af høst 1968 har måttet ske som hidtil på basis af vægten af frøet.

Det er nu hensigten, så snart anskaffelse af fornødent apparatur og organisering af analyseprocessen muliggør dette, at indføre afregning af tilskuddet efter olieindholdet.

Høstarealerne med raps, der i 1965 og 1966 var gennemsnitligt ca. 24.000 ha, faldt i 1967 til ca. 19.800 ha og i 1968 yderligere til ca. 14.600 ha. Efter de foreløbige foreliggende oplysninger om de til høst 1969 tegnede arealer må man regne med en yderligere tilbagegang af rapsavl i indeværende år.

Rapstilskuddet har i årene 1962-1967 været svingende mellem 14,25 og 27 øre pr. kg og var i 1968 og 1969 henholdsvis 19,32 og 25,75 øre pr. kg for frø af standardkvalitet.

På denne baggrund fremsættes der forslag om at begrænse tilskudsbeløbet som anført til maksimum 35 øre pr. kg for frø af standardkvalitet, således at eventuelt restbeløb tilføres dispositionsfonden.

Til § 9.

Paragraffen er enslydende med § 9 i den nugældende lov.

Til § 10.

Denne paragraf er ændret på forskellige punkter i forhold til § 10 i den nugældende lov. Formålet er

navnlig at klargøre strafansvaret ved afgiftsunddragelser.

Stk. 1 er ny.

Stk. 2 svarer til den gældende bestemmelse med den ændring, at forbeholdet „medmindre strengere straf er forskyldt efter borgerlig straffelov“ er indskrænket til kun at gælde overtrædelser af straffelovens §§ 161-163, der vedrører visse former for urigtige erklæringer over for det offentlige. Den begrænsede henvisning til straffeloven skyldes, at man samtidig i stk. 5 foreslår en bestemmelse, der på udtømmende måde behandler afgiftsunddragelser.

Stk. 3 og 4 er enslydende med de gældende bestemmelser.

Som *stk. 5* foreslås indsat en ny bestemmelse, der tilsigter på udtømmende måde at gøre op med strafansvaret i tilfælde, hvor en overtrædelse af loven begås med forsæt til at unddrage den pågældende selv eller en anden — typisk en af ham repræsenteret person eller virksomhed — fra betaling af en afgift. I sådanne tilfælde er der et klart behov for at kunne udmåle en strengere straf end bøde, som er den sanktion, der i øvrigt kan anvendes efter denne lov. Det er ikke fyldestgørende, at der i stk. 2 er taget forbehold om anvendelse af strengere straf, hvor denne er forskyldt efter borgerlig straffelov. Det er således i domspraksis (Ugeskrift for Retsvæsen 1966 side 882) statueret, at en slagterejers undladelse af at foretage indberetning til fjerkræksportudvalget om afgiftspligtige salg ikke kunne henføres til straffelovens § 279 om bedrageri. Såfremt overtrædelserne ikke har karakter af undladt afregning af en hos andre opkrævet afgift, vil der heller ikke være mulighed for at anvende straffelovens § 278, nr. 3, om underslæb. På denne baggrund har rigsadvokaten over for justitsministeriet indstillet, at straffebestemmelserne i landbrugsafgiftslovene ændres, og den foreslåede formulering er fremkommet efter forhandling mellem justitsministeriet og landbrugsministeriet.

Strafferammen på bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år er i overensstemmelse med den strafferamme, der inden for den øvrige afgiftslovgivning er fastsat for tilsvarende forhold, jfr. f. eks. § 35, stk. 3, i lov nr. 202 af 31. marts 1967 om almindelig omsætningsafgift. Et strafmaksimum på fængsel i 2 år svarer også til det normale strafmaksimum for berigelsesforbrydelser efter straffelovens § 285.

Stk. 6 svarer til det nugældende stk. 4.

Som *stk. 7* foreslås indsat en bestemmelse om, at sager efter denne lov fortsat — uanset den ændrede strafferamme i stk. 5 — skal behandles som politisager. Tilsvarende bestemmelser findes i den øvrige afgiftslovgivning, jfr. f. eks. § 35, stk. 4, i lov om almindelig omsætningsafgift.